Diumenge 6 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 6,17.20-26): En aquell temps, Jesús baixant amb ells [els seus deixebles], va aturar-se en un indret pla. I hi havia una gran multitud dels seus deixebles, i una gran gentada del poble de tota la Judea i Jerusalem i del litoral de Tir i Sidó.

I ell, alçant els ulls vers els seus deixebles, deia: «Benaurats els pobres, perquè és vostre el regne de Déu. Benaurats els qui ara teniu fam, perquè sereu saciats. Benaurats els qui ara ploreu, perquè riureu. Benaurats sereu quan us avorriran els homes, i us bandejaran, i us ultratjaran, i rebutjaran el vostre nom com a dolent a causa del Fill de l'home. Alegreu-vos-en en aquell dia i exulteu, que la vostra recompensa és gran en el cel, perquè d'aquesta manera feien amb els profetes els seus pares.

Però, ai de vosaltres, els rics, perquè teniu la vostra consolació! Ai de vosaltres els qui ara esteu saciats, perquè tindreu fam! I ai de vosaltres els qui ara rieu, perquè estareu de dol i plorareu! Ai, quan diran bé de vosaltres tots els homes! Aquestes coses feien amb els falsos profetes els pares d'ells».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Alegreu-vos-en en aquell dia i exulteu»

Mn. Enric RIBAS i Baciana
(Barcelona, Espanya)

Avui tornem a viure les benaurances i les "malaurances": «Feliços vosaltres...», si ara patiu en el meu nom; «Ai de vosaltres...», si ara rieu. La fidelitat a Crist i al seu Evangeli fa que siguem rebutjats, escarnits en els mitjans de comunicació, odiats, com Crist va ser odiat i penjat a la creu. Hi ha qui pensa que és degut a manca de fe, però potser ben mirat és degut a manca de raó. El món no vol pensar ni ser lliure; viu immers en l'anhel de la riquesa, del consum, de l'adoctrinament llibertari que s'omple de paraules vanes, buides on s'enfosqueix el valor de la persona i es befa l'ensenyament de Crist i de l'Església,

perquè ara com ara és l'únic pensament que va de debò contra corrent. Amb tot, el Senyor Jesús ens encoratja: «Benaurats sereu quan us avorriran els homes, i us bandejaran, i us ultratjaran, i rebutjaran el vostre nom com a dolent a causa del Fill de l'home (...). La vostra recompensa és gran en el cel» (Lc 6,22.23).

Joan Pau II, a l'encíclica Fides et Ratio, digué: «La fe mou la raó a sortir del seu aïllament i a apostar, de bon grat, per allò que és bell, bo i veritable». L'experiència cristiana en els seus sants ens mostra la veritat de l'Evangeli i d'aquestes paraules del Sant Pare. Davant un món que es complau en el vici i l'egoisme com a font de felicitat, Jesús mostra un altre camí: la felicitat del Regne de Déu, que el món no pot entendre i que l'odia i la rebutja. El cristià, enmig de les temptacions que li ofereix la "vida fàcil", sap que el camí és el de l'amor que Crist ens ha mostrat a la creu, el camí de la fidelitat al Pare. Sabem que enmig de les dificultats no podem desanimar-nos. Si cerquem de debò el Senyor, alegrem-nos i fem festa (cf. Lc 6,23).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La Misericòrdia vol que siguis misericordiós, la Justícia desitja que siguis just, ja que el Creador vol veure's reflectit en la seva criatura, i Déu vol veure reproduïda la seva imatge en el mirall del cor humà» (Sant Lleó el Gran)

- «El Sermó de la muntanya està dirigit a tothom, en el present i en el futur i només es pot entendre i viure seguint Jesús, caminant amb Ell» (Benet XVI)

- «La benaurança promesa ens posa davant de les opcions morals decisives. Ens invita a purificar el nostre cor dels seus mals instints i a cercar l'amor de Déu per damunt de tot» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.723)